

Table of Contents

để phòng, là việc y trở nên bị ám ảnh bởi chính các ý tưởng được thể hiện của y, chúng có thể tạm thời đúng hoặc sai về cơ bản. Đừng quên rằng mọi ý tưởng đúng đều có tính chất tạm thời, và cuối cùng phải chấp nhận vị trí của chúng như là các ý tưởng đúng một phần, và nhường chỗ cho chân lý to tát hơn. Sự kiện của ngày về sau được thấy như là một phần của một sự kiện lớn hơn. Một người có thể đã nắm được một vài nguyên lý nhỏ của Minh-Triết Muôn Thuở một cách rõ ràng và bị thuyết phục về tính đúng đắn của chúng đến nỗi cái toàn bộ lớn hơn bị quên đi, và y tạo ra một hình-tư-tưởng về một phần chân lý mà y đã nhìn thấy, phần chân lý đó có thể xác nhận một giới hạn và giữ y làm một tù nhân, ngăn cản sự tiến bộ của y. Y quá chắc chắn vào sự sở hữu chân lý của y đến nỗi y không thể nhìn thấy chân lý của một ai khác. Y có thể quá bị thuyết phục về sự thực tại của ý niệm được thể hiện của riêng y về những gì có thể là sự thật, đến nỗi y quên đi những hạn chế của chính bộ não của y, và chân lý đã đến với y xuyên qua linh hồn của chính y, và do đó bị nhuộm màu bởi cung của y, rồi sau đó được kiến tạo thành hình tư tưởng bởi thể trí cá nhân có tính chia rẽ của y. Y chỉ sống cho chân lý bé nhỏ đó; y không thể thấy chân lý nào khác; y áp đặt hình-tư-tưởng của mình lên người khác; y trở thành kẻ cuồng tín bị ám ảnh, và vì vậy mất cân bằng về mặt trí tuệ, mặc dù thế gian xem y là người lành mạnh.

guard himself is becoming obsessed by his own embodied ideas, be they temporarily right or basically wrong. Forget not that all right ideas are temporary in nature and must eventually take their place as partial rights and give place to the greater truth. The fact of the day is seen later as part of a greater fact. A man can have grasped some of the lesser principles of the Ageless Wisdom so clearly and be so convinced of their correctness that the bigger whole is forgotten and he builds a thought-form about the partial truth which he has seen which can prove a limitation and keep him a prisoner and hold him back from progress. He is so sure of his possession of truth that he can see the truth of no one else. He can be so convinced of the reality of His own embodied concept of what the truth may be that he forgets his own brain limitations and that the truth has come to him via his own soul and is consequently coloured by his ray, being subsequently built into form by his personal separative mind. He lives but for that little truth; he can see no other; he forces his thought-form on other people; he becomes the obsessed fanatic and so mentally unbalanced, even if the world regards him as sane.

Một người sẽ tự bảo vệ mình khỏi những mối nguy hiểm này bằng cách nào? Y sẽ xây dựng một cách đúng đắn như thế nào? Y sẽ duy trì sự cân bằng như thế nào, sự cân bằng vốn sẽ giúp cho y nhìn thấy chân lý, phán đoán đúng đắn, và nhờ thế duy trì được sự tiếp xúc về trí tuệ với linh hồn của y, và với linh hồn của các đồng loại của y?

How shall a man guard himself from these dangers? How shall he rightly build? How shall he preserve that balance which will enable him to see truth, judge rightly, and so preserve his mental contact with his soul and with the souls of his fellow men?

Trước và trên hết, bằng cách thực hành thường xuyên Đức Tính Vô Tồn Hại. Điều này bao gồm tính vô tổn hại trong lời nói, và cũng trong tư tưởng, và do đó trong hành động. Đó là một tính vô tổn hại tích cực, liên quan đến sự hoạt động và sự cảnh giác (watchfulness) thường xuyên; đó không phải là một sự khoan dung tiêu cực và hay thay đổi.

First and foremost, by the constant practice of Harmlessness. This involves harmlessness in speech and also in thought and consequently in action. It is a positive harmlessness, involving constant activity and watchfulness; it is not a negative and fluidic tolerance.

Thứ hai, bằng một sự đề phòng hằng ngày các cánh cửa của tư tưởng, và một sự giám sát đời sống của tư tưởng. Một vài đường lối tư tưởng sẽ không được thừa nhận; một số thói quen suy nghĩ cũ sẽ bị hóa giải bằng việc thiết lập

Secondly, by a daily guarding of the doors of thought, and a supervision of the thought life. Certain lines of thought will not be permitted; certain old thought habits will be offset by the institution of constructive creative